Áldás Békesség!
Tisztelt Gyászoló Gyülekezet!
Pár szóval búcsúzom kiváló tanárunktól és hűséges öregdiák társunktól, Drága Iza Nénitől. Ő többszörösen kötődött Gimnáziumunkhoz, hiszen ott végezett, és oda tért vissza tanítani, majd nyugdíjason hűséges tagja volt a Karcagi Öregdiák Baráti Körének.
Alapvető tárgyakat tanított nekünk, mint a kémia és a biológia. Kiváló tanár volt, életre szóló dolgokat tanultunk tőle. Ebből fakadóan hálás tanítványainak felé áradó szeretettét számos alkalommal megtapasztalhattuk. Pár esetet kiemelek emberséges tanári módszeréből.
Először idézek egy számomra emlékezetes tanulságos pedagógiai esetét, amikor egy héten belül 4 jegyet is kaptam Tőle kémiából. Hét elején még elég jól feletem, és aztán diák fejjel úgy véltem, hogy akkor ezen egy időre túl vagyok. De a következő órán váratlanul ismét rám is sor került, talán mert valami nyiltnap szerű alkalom volt. Ekkor már bizony nem remekeltem. Aztán a hét második felében tanfelügyelő jött és megint szerepelnem kellett, ami bizony nem volt valami dicsőséges. A negyedik jegyem aztán egy előző röpdolgozatból származott. E nem egészen kifogástalan sorozatom ellenére a bizonyítványaim ezt nem tükrözik, kémiából és biológiából is mindig jelest kaptam Tőle, mert megértette és emberségesen elnézte e diákos lazaságomat. Természetesen próbáltam helytállni az Ő tárgyaiból is, de a memorizálás fárasztott engemet, jobban ment nekem a matematika és ábrázoló geometria.
És páratlan pedagógiai érzékkel abból sem csinált pl. botrányt, amikor órakezdésnél egy diáktársunk a biológiai előadó egyik tárlójából, a kitömött állatok közül mászott elő. Évtizedekkel későbbi diákjától tudhatjuk, hogy sikertelenül kisérletezett nitroglicerin előállítással, miközben a keze sárga lett a salétromsavtól, ami elárulta szándékát. De Iza Néni nem szidta le, hanem elmagyarázta a helyes módszert, de lebeszélte a kockázatos próbálkozásról. Így hálás visszaemlékezése szerint egyetlen újját sem vesztette el.

Aztán az öregdiákoknál találkoztunk rendszeresen még az Építész Pincében, ahol már nyugdijasan is mindig hihetetlen fiatalosan, derűsen jelent meg. És megtisztelő volt, amilyen érdeklődéssel beszélgetett öregdiák társainkkal és hallgatta meg volt tanítványait.
Egy másik említendő eset már ebből az öregdiák időből származik. Kb. 7 éve Varga Mihály akkori miniszter urat sikerült rávenem, hogy eljöjjön közénk, aki aztán kitűnő előadást tartott. Iza Néni is szokásosan résztvett ezen, és szerepelt az ott készült fotókon. Ezeknek a Facebookon közzétett példányiból az azt megtekintők nagyobb arányban kedvelték az Ő képeit, mint a miniszter úrét. Ez is meggyőzően azt igazolja, hogy mennyire népszerű volt, tanítványai mennyire szerették.
Segítségemre volt akkor is, amikor 2019-ben az 56-os emlékművünknél páran vitatatták a Filep István Karcag 1956 c. könyvecskéje, általam zsinórmértéknek tekintett névsorát. Ő aztán megnyugtatásunkra megerősítette, hogy a megkérdőjelezetteknek is méltán ott a helye a felsoroltak között.
Jó egy hónappal ezelőtti, utolsó beszélgetésünkön még beszámoltam Neki az októberi karcagi öregdiák rendezvényünkről, amit érdeklődéssel hallgatott.
A Facebookra feltett gyászhírre többszázan együttérzéssel és sokan részvétük nyilvánításával reagáltak. Az Őt övező népszerűség és szeretet alapján várható gimnáziumi emléktáblájának elhelyezésekor majd mégegyszer megemlékezünk Róla saját pátriájában, Alma Máterünkben is. Ehhez már megnyertük az iskolavezetés engedélyét és várjuk az Őt tisztelő-szerető rengeteg tanítványának a támogatását.

Mindenható Isten! Köszönjük, hogy ilyen kivételes emberrel, tanárral, majd öregdiáktárssal ajándékoztál meg minket!